

سخن سردبیر:

حکایت با یک دست چند هندوانه بلند کردن، می‌شود این شماره! حجم بالا و تنوع مطالب کار، ویراستاری و صفحه آرایی را بقدری طولانی و مشکل کرد که منجر به طولانی شدن زمان انتشار این شماره شد. به هر صورت امیدوارم مطالب مورد استفاده خوانندگان قرار گیرد.

نمی‌خواهم سخنم را با جملات کلیشه‌ای مثل پذیرای تمامی حرف‌های شما هستیم شروع کنم. مسلماً ما پذیرای انتقادات و پیشنهادهای شما هستیم اما بین انتقاد (منجر به بهبود می‌شود) و حمله (تلاش برای تخریب) تفاوت‌هایی وجود دارد و به نوعی پذیرنده‌ی هر سخنی نیستیم. هر کس در هر جایگاهی حق دارد از عملکردش دفاع کند. مخالفت دائمی و بدون توجه به تغییرات ایجاد شده در کنار پررنگ کردن و بزرگ کردن مشکلات چیزی جز تلاش برای کمرنگ کردن تلاش بقیه برای مهم نشان دادن خود نیست. در کنار این افراد، منتقدان و افراد دلسوزی وجود دارند که برای اصلاح، تنها به سخن اکتفا نکرده و خود دست به کار می‌شوند. فضای نشریه تا کنون فضایی آزاد برای نوشتن و به نوعی محفلی برای گردهمایی علاقه‌مندان بوده است. تمامی مطالب تاکنون با سلیقه و نظر نویسندگان نوشته شده است. تیم نشریه جز ارائه پیشنهاد و راهنمایی به نویسندگان و در کنار آن اصلاح موارد نگارشی و علمی تغییر دیگری در مطالب ایجاد نکرده و هیچ چیز را دیکته نمی‌کند. نشریه در کنار سایر فعالیت و دوره‌های انجمن مصداق این مورد هستند و انجمن در خیلی از موارد فرصت دفاع از خود را نیافته است.

هیچ فرایندی ایده‌آل نیست و این امر از قوانین ترمودینامیک و فرایندهای شیمیایی گرفته تا نوشتن محتوای نشریه برقرار است. اما همواره تلاش می‌کنیم با بررسی مشکلات و تلاش برای بهبود آن‌ها به ایده‌آل نزدیک شویم. از همه کسانی که مشکلات را بیان می‌کنند و برای بهبود آن‌ها به ما کمک می‌کنند صمیمانه سپاس‌گزار و قدردانیم. به رسم هر شماره لازم است از تلاش تمامی ویراستاران ادبی و علمی، نویسندگان، صفحه‌آرا و دست‌اندرکاران این شماره (که حجم کاری بسیار بالایی داشتند.) خصوصاً آقای فرمانی که با دقت مطالب را بررسی و گزینش کردند و همچنین آقای پناهی که در اصلاح نیم‌فاصله‌ها و موارد مشابه به ما کمک کردند، صمیمانه تشکر و قدردانی کنم.